

David și Saul

David s-a urcat pe munte,și de-acolo a strigat
După împăratul Saul,cînd viața i-a cruțat.
Domnul i l-a dat în mîină,însă David l-a iertat,
Doar un colț de la mantauă,el cu grijă i-a tăiat.

Cor:

Învață de la David să fii mereu supus,
În milă,bunătate,să fii ca și Isus.
Vrăjmașii să declare că ești mai bun ca ei,
Să poată spune-aceasta prigonitorii tăi.

I-a luat numai ulciorul și unealta de război,
Atunci a strigat la Saul:"Hai și iați-le 'napoi!
Tu mă urmărești părinte,ca și pe un răzvrătit,
Spune-mi care-mi este vina? cu ce te-am nedreptățit?"

"Tu ești David?" "Da-mpărate,cel pe care-l urmărești
Din cetate în cetate,cu gînd să mă nimicești.
Astăzi ți-am cruțat viața,eu puteam să te ucid;
-A strigat de sus din munte,către împărat,David.-

Dumnezeu te-a dat în mîna celor care îmi slujesc,
Ți-am luat ulciorul,arma,numai ca să-ți dovedesc."
Atunci Saul cu uimire i-a răspuns:"Tu ești mai bun,
Tu ai milă și iubire,iar eu vreau să mă răzbun."

Saul plin de umilință a plecat atunci smerit,
Însă David prin credință,Domnului i-a mulțumit.
Și alcătuiind cîntarea,el i-a zis lui Dumnezeu:
"Doamne-n bunătatea-Ți mare,m-ai scăpat de omul rău."

Amin